

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI

Urząd Miasta Szczecin
BIURO RADY MIASTA

Dnia 30 -07- 2012

Wpłynęło
L. dz.

MEG

Urząd Miasta Szczecin
BIURO RADY MIASTA

Dnia 30 -07- 2012

Wpłynęło
L. dz.

f. Szwajgier
omg

Szczecin, dnia 23 lipca 2012 r.

Urząd Miasta Szczecin
Biuro Obsługi Informacyjnej
KANCLARIA GŁÓWNA

NK-4 4131255 .2012.WE

Dnia 27 -07- 2012

Wpłynęło
L. dz.

107591

(nieomocnia pocztowy)

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 175 poz. 1457, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675, Nr 40, poz. 230 z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 217, poz. 1281),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XX/576/12 Rady Miasta Szczecin z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wezwania Państwa Bożeny i Tadeusza Skupieniów.

Uzasadnienie

Tytułem wstępu wskazać należy, że w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) przewidziano dwa rodzaje naruszeń prawa, które mogą być wywołane przez ustanowienie aktów przez organy gminy. Mogą być to naruszenia istotne lub nieistotne (art. 91 ustawy). Ustawodawca nie definiuje jednak kategorii obu naruszeń, co stwarza konieczność sięgnięcia do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w doktrynie i w orzecznictwie. Za "istotne" naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Do nich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmiecik, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, str. 101-102).

W judykaturze za istotne naruszenie prawa (będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu) przyjmuje się, że są to takiego rodzaju naruszenia prawa jak: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 lutego 1998 r., sygn. akt II SA/Wr 1459/97, OwSS 1998/3/79, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1996 r., sygn. akt SA/Gd327/95, OwSS 1996, Nr 3, poz. 90).

Stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić więc, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, co jest oczywiste i bezpośrednie oraz wynika

to wprost z treści tego przepisu. Natomiast w przypadku nieistotnego naruszenia nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa (art. 91 ust. 4 cyt. ustawy).

Badając zatem uchwałę Nr XX/576/12 Rady Miasta Szczecin z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wezwania Państwa Bożeny i Tadeusza Skupień uwzględniono przytoczone powyżej zasady oceny przepisów prawnych i stwierdzono, iż narusza ona obowiązujący porządek prawny w sposób uzasadniający skorzystanie z uprawnienia przewidzianego w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Z uzasadnienia uchwały Nr XX/576/12 wynika, iż Państwo Bożena i Tadeusz Skupień w dniu 23 kwietnia 2012 r. wezwali Radę Miasta Szczecin do podjęcia uchwały stwierdzającej nieprzestrzeganie przez Prezydenta Miasta Szczecin ustaleń uchwały w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Osów – Miodowa” w Szczecinie. Z kolei, analiza treści § 1 kwestionowanej uchwały oraz dokumentacji będącej w posiadaniu organu nadzoru prowadzi do wniosku, iż pismo Państwa Skupień będące przedmiotem uchwały Nr XX/576/12 należy zakwalifikować jako skargę na działalność organu wykonawczego Gminy – Miasto Szczecin. W ocenie jego Autorów bowiem podstawę podjęcia przez Radę uchwały o treści przez Nich wskazanej, stanowi fakt, iż Prezydent Miasta Szczecin wydając decyzję Nr 1081/10 z dnia 4 sierpnia 2010 r. zmieniającą decyzję Nr 163/09 z dnia 23 stycznia 2009 r. w sprawie pozwolenia na budowę, wydaną na rzecz Spółki Vastbouw, naruszył postanowienia uchwały Nr XVII/439/08 Rady Miasta Szczecin z dnia 14 stycznia 2008 r. w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Osów – Miodowa” w Szczecinie.

W dalszej części uzasadnienia uchwały Nr XX/576/12 Rada opisała stanowisko Dyrektora Wydziału Urbanistyki i Administracji Budowlanej Urzędu Miasta Szczecin odnośnie podniesionych przez Skarżących zarzutów oraz stwierdziła, iż organ stanowiący nie może podjąć uchwały o treści wynikającej z wezwania Państwa Skupień, bowiem zgodnie z art. 15, 16 § 2, 167 k.p.a. kwestia oceny zgodności z prawem decyzji administracyjnych należy nie do Rady, lecz do organu wyższego stopnia oraz sądów administracyjnych.

W niniejszej sprawie wskazać należy, że przepisy regulujące postępowanie organów administracji publicznej w sprawie skarg i wniosków uregulowane zostały w dziale VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.). W myśl art. 235 § 1 tejże ustawy *skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie*. W konstrukcji tej regulacji zawarte jest domniemanie prawne, zgodnie z którym skargę w sprawie zakończonej decyzją ostateczną uważa się (w zależności od treści) za żądanie wznowienia postępowania (art. 147 w związku z art. 145 k.p.a.) lub za żądanie stwierdzenia nieważności (art. 157 § 2 w związku z art. 156 k.p.a.) albo jej uchylecia lub zmiany (art. 154, 155, 161, 162 § 2, art. 163 k.p.a.). Skuteczność takiego żądania zależy od tego, czy wnosi go strona, czy inny podmiot. Skarga strony powoduje wszczęcie postępowania nadzwyczajnego, natomiast żądanie podmiotu, który nie ma interesu prawnego w rozumieniu art. 28 k.p.a., może spowodować wszczęcie postępowania nadzwyczajnego przez organ z urzędu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że skoro Państwo Bożena i Tadeusz Skupień zarzucili decyzji Prezydenta Miasta Szczecin - kończącej postępowanie administracyjne, w której nie posiadali statusu strony - naruszenie przepisów aktu prawa miejscowego (uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego), to Rada Miasta Szczecin winna potraktować Ich skargę jako wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji. Zgodnie bowiem z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

W myśl natomiast art. 157 § 1 właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja wydana została przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze - ten organ.

Z powyższego wynika, że Rada Miasta Szczecin nie posiadała kompetencji do rozpoznania skargi Państwa Bożeny i Tadeusza Skupieńców na decyzję Prezydenta Miasta Szczecin z dnia 4 sierpnia 2010 r., Nr 1081/10 w sprawie udzielenia spółce „Vastbouw” pozwolenia na budowę, w konsekwencji winna była w oparciu o przepis art. 231 w związku z art. 235 § 1 k.p.a. niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją organowi wyższego stopnia, zawiadamiając równocześnie o tym Skarżących, albo wskazać im tenże organ.

W tym stanie faktycznym i prawnym należało uznać, że uchwała Nr XX/576/12 Rady Miasta Szczecin z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wezwania Państwa Bożeny i Tadeusza Skupieńców w sposób istotny narusza obowiązujące prawo, tym samym stwierdzenie jej nieważności jest konieczne i uzasadnione.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

w.z. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Ryszard Mićko
Ryszard Mićko
WICEWOJEWODA

Otrzymuje:

- Rada Miasta Szczecin,
- aa.